

28. வேண்டுகோள்

துதிபரம்

வேறு பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

போசவு லாசவி லாசப கேசவ பூர்வச தாசிவனே
போதவி பூபரி பூசிகி வாகன பூதகிர் பாகரனே
ஈசம கேசவி சேடவி சாகக ரேசப ராபரனே
ஏககி யாதத யாளவ காதமி லாதுச தாநினைவோர்
நேசவ ரோதய பீமவி ராமவ னேகக லாநிதியே
நீதவி வேகசொ ரூபி ராமண னேபிர சாதசிதா
காசச காரர காரவ காரண காரப வாசுகமா
காரண பூரண தாரக னேகறை காதிவி ராவுதியே.

போச உலாச விலாச பகேசஅபூர்வ சதாசிவனே
போத விபூ பரிபூ சீகீவாகன பூத கிர்பாகரனே
ஈச மகேச விசேட விசாக சுரேச பராபரனே
ஏக கியாத தயாள அகாத ம்இலாது சதா நினைவோர்
நேச வரஉதய பீம இராம அனேக கலாநிதியே
நீத விவேக சொரூப பிராமணனே பிரசாதசிதா
காச சகார ரகார வகார ணகார பவா சுகமா
காரண பூரண தாரகனே கறை காதி விராவுதியே.

இயற்கை நலம் உள்ளவனே! உள்ளக் களிப்பு உள்ளவனே!
அழகனே! அறுகுணத்து ஈசனே! அருமையானவனே! சதாசிவப்
பெருமானே! அறிவானவனே! நிறைவானவனே! பேரழகு
வடிவானவனே! மயில்வாகனனே! உயிர்களிடம் கருணை உள்ளவனே!
ஈசனே! மேலானே! விசாக நட்சத்திரத்தில் தோன்றியவனே!
தேவர்களின் அரசனே! பரம்பொருளே! ஏகனான விளக்கமே!
கருணையுடையவனே! உள் வஞ்சம் இல்லாது எப்போதும்
நினைப்பவர்கள் அன்பனே! வரமருள்வோனே! பெரியோனே!
இராமனே! அனேகனே! கலைகளின் செல்வனே! நீதியனே!
அறிவின் சொரூபனே! அந்தணனே! அமுதனே! அறிவாகாசமே!
சரவணபவனே! சுகனே! மகா காரணனே! பூரணனே! பிரணவனே!
குற்றம் நீக்கி என்னுடன் இரண்டறக் கலந்தருள்வாயாக! 1

1. போசன் = இயற்கைநலமுள்ள; போஜன் என்பது வடசொல்.

கியாதம் = விளக்கம்; க்யாதம் என்பது வடசொல். அகாதம் = ஆழும்; உட்குதை யுணர்த்தும்.

அரையனடி நாடுமனமே

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்*

விதுவெழி னறுந்தும்பை மதலையர வங்கமடம்
 விறலும்பல் வியாளவதளார்
 நதியெறுழி யின்கொம்பு வளரறுகு வெள்ளென்பு
 நவியமணி கின்றவிறையோன்
 இதவொடு விரும்புமுமை மகனெனு மகண்டகுக்
 னிணையிலரு ளின்பமுறநீ
 அதுவிது வெனும்பெரிய சுழலிலுழ லாமலயி
 லரையனடி நாடுமனமே.

வீது எழில் நறும் தும்பை மதலை அரவம் கமடம்
 வீறல் உம்பல் வியாள அதளார்
 நதி எறுழியின் கொம்பு வளர் அறுகு வெள் என்பு
 நவியம் அணிகின்ற இறையோன்
 இதவொடு விரும்பும் உமை மகன் எனும் அகண்ட குகன்
 இணையில் அருள் இன்பம் உறநீ
 அது இது எனும் பெரிய சுழலில் உழலாமல் அயில்
 அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! பிறை நிலவு, அழகும் மணமும் உள்ள தும்பை மலர், கொன்றை மலர், பாம்பு, ஆமையோடு, (வலிமை பொருந்திய யானை, புலித் தோல்களை ஆடையாக உடுத்தவும்) கங்கை நதி, பன்றியின் கொம்பு, வளரும் அறுகம்புல், வெண்மையான எலும்பு, மழு ஆகியவற்றை அணிபவரும் ஆன இறைவன், இனிமையுடன் விரும்பும் உமை மகன் என்னும் எல்லையில்லாத குகப்பெருமானின் இணையற்ற இன்பத்தை நான் பெறவும், நீ சுட்டி அறிவதாகிய அது எனும் படர்க்கைக் பொருளையும், இது எனும் முன்னிலைப் பொருளையும் தேடித்தேடி, அந்தப் பெரிய சுழற்சியில் அகப்பட்டு வருந்தாமல் வேலைப் பிடித்த அரசனான முருகனின் திருவடியை நாடுவாயாக!

2

இதியென வழன்றுலக மயல்விழை முகண்டருற

வெனுநிலை நிலாதுபரம

நிதியெனு நலஞ்சதத மருளொரு கடம்பனது

நிறைகருணை மேவவடியார்

* இவ்விருத்தத்தினுடைய அடிகளின் கடைச்சீர்களை மா மா எனப்பிரித்து எழுச் ரென்பாருமுளர்.

3. ஈதி - "இதி" எனக் குறுகிற்று; வேதனைநோய் எனும்பொருள் பயக்கும். பி-நிகண்டு காண்க.

துதிபணி யிறைஞ்சுமொரு பெரியபொரு ளங்கியவி
 சொரிசுந ரவாவுமுலகர்
 அதிபதி சிறந்தகுரு பரனிமல னானவயி
 லரையனடி நாடுமனமே.

இதி என உழன்று உலக மயல் வீழை முகண்டர் உறவு
 எனும் நிலை நிலாது பரம
 நீதி எனும் நலம் சததம் அருள் ஒரு கடம்பன்அது
 நிறை கருணை மேவ அடியார்
 துதிபணி இறைஞ்சும் ஒரு பெரிய பொருள் அங்கி அவி
 சொரிசுநர் அவாவும் உலகர்
 அதிபதி சிறந்த குருபரன் நிமலன் ஆன அயில்
 அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! வேதனை நோய் என உழன்று உலக வாழ்வில்
 மயக்கத்தை விரும்பி அலையும் கீழ்மக்களின் உறவெனும்
 நிலையை மேற்கொள்ளாமல், மேலான அருட்ச் செல்வம் என்னும்
 நன்மையை அருளும் ஒப்பற்ற கடம்பனுடைய நிறைந்த கருணை
 பொருந்தும் அடியார் துதி செய்து வணங்கும் ஒரு பெரிய பொருளும்,
 வேள்வித்தீயில் அவிசொரிபவரை விரும்பும் உலகரின் அதிபதியும்,
 சிறந்த குருபரனும், நிமலனும் ஆன வேற்படை பிடித்த அரசனின்
 திருவடியை நாடுவாயாக!

3

கடல்கவி யனந்தைமிசை முடையுரு வணைந்துவரு
 கருமமற வரைகடுகளாம்
 படலமுய ரும்பருறை பதியினை வளைந்துமிளிர்
 பரிதியை மறைக்கவிறல்சால்
 நடனமிடு மஞ்சிகியின் முதுகிடை யிருந்துமர
 ணமிலரிட நணுகியுயுமா
 றடலகர னெஞ்சம் பிளந்தவிக லுடையவயி
 லரையனடி நாடுமனமே.

கடல் கவி அனந்தை மிசை முடை உரு அணைந்துவரு
 கருமம் அற வரைகள் துகள் ஆம்
 படலம் உயர் உம்பர் உறை பதியினை வளைந்து மிளிர்
 பரிதியை மறைக்க விறல் சால்

நடனம் இடும் அம் சீகியின் முதுகிடை இருந்து மர
 ணம் இலர் இடம் நணுகி உயுமாறு
 அடல் அகரன் நெஞ்சம் பிளந்த இகல் உடைய அயில்
 அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! கடல்கூழ்ந்த இப் பூமியின் புலால் நாற்றமுடைய
 ஊனுடம்பைப் பெற்றுத் தோன்றும் செயலற மலைகள் எல்லாம்,
 துகளாகிப் புழுதிப்படலம் உயரச் சென்று பரவும் தேவர் வாழும்
 தேவலோகத்தைச் சூழ்ந்து, மிளிரும் சூரியனை மறைக்க வீரம் மிகுந்த
 நடனத்தைச் செய்கின்ற அழகிய மயிலின் முதுகின் மேல் அமர்ந்து,
 தேவர்களிடத்தைச் சென்றடைந்து அவர்கள் பிழைக்குமாறு,
 சூரனாகிய அசுரன் நெஞ்சத்தைப் பிளந்த வீரமுடைய வேற்படை
 ஏந்திய அரசனான முருகன் திருவடியை நாடுவாயாக! 4

பொய்யொன்றை விட்டவ ரிடங்கலுட மிலைகெட்ட
 பொய்யொன் றிருக்குமெனினோ
 மெய்யன்ப ரென்னுரை பொருந்தா ரருந்தவமும்
 வீயுமத னான்முதலினீ
 செய்யுந் செயற்கணொரு பொய்யின்றி முன்சொனபொய்
 சிதையும் படிக்குமதன்மேல்
 ஐயந் தணந்தவரு ளணவும் படிக்குமயி
 லரையனடி நாடுமனமே.

பொய் ஒன்றை விட்டவரிடம் கலுடம் இலை கெட்ட
 பொய் ஒன்று இருக்கும் எனினோ
 மெய் அன்பர் என் உரை பொருந்தார் அரும் தவமும்
 வீயும் அதனால் முதலில் நீ
 செய்யும் செயற்கண் ஒரு பொய்யின்றி முன் சொன பொய்
 சிதையும் படிக்கும் அதன்மேல்
 ஐயம் தணந்த அருள் அணவும் படிக்கும் அயில்
 அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! பொய் என்னும் ஒன்றை விட்டுவிட்டவருக்குப் பாவம்
 இல்லை; தீயதான பொய் என்பது ஒருவரிடம் இருக்குமாயின், அவரை
 மெய்யன்பர் என்று கூறும் சொல் பொருந்தாது; அவர் செய்த அரிய
 தவமும் ஒழியும். அதனால் முதலில் நீ செய்யும் செய்கையில் ஒரு
 பொய் இல்லாமல், அதற்கு முன்னே சொன்ன பொய்யும் ஒழியும்

படிக்கும், அதன்மேல் ஐயம் நீங்கிய அருளைப் பெறும்படிக்கும் வேலைப் பிடித்த அரசன் முருகனை நாடுவாயாக! 5

ஒற்றிலாச் செய்யுள்

விவேகவிற லேறுதிசை நாதரரு ளாளவ
விநாசிபர மேசவருள்
உவாவென நிலாவுகனி யாலுலகை யேகண
முளேமயிலி லேவருமனா
துவாதச புயாசல வெனாநனி பராவிய
சுவாமிபத மேவவுலகா
மவாவினி வராதபடி வேதகுரு நாதனயி
லரையனடி நாடுமனமே.

விவேக விறல் ஏறு திசை நாதர் அருளாள அ
விநாசி பரமேச அருள்
உவா என நிலாவு கனியால் உலகையே கணம்
உளே மயிலிலே வரு மனா
துவாதச புயாசல எனா நனி பராவிய
சுவாமி பதம் மேவ உலகு ஆம்
அவா இனி வராதபடி வேத குரு நாதன் அயில்
அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! அறிவுடையவனே! வலிமை மிக்க திக்குப் பாலகர்க்கு அருள் புரிபவனே! அவிநாசி என்னும் பயனற்றவற்றை ஒழிப்பவனே! பரமேசுவரனே! அருளை ஈந்தருள்! நிறைவு என விளங்கும் பழத்தால் உலகை ஒரு கணப்பொழுதில் மயில் மீதேறி வந்த அரசே! பன்னிரண்டு மலை போன்ற தோள் உடையவனே என்று நான் நன்கு துதித்த சுவாமி திருவடியை அடைய இவ்வுலக ஆசை இனி வராதபடி, வேதகுருநாதனான வேலைப் பிடித்த அரசன் திருவடியை நாடுவாயாக! 6

ஒற்றிலாச் செய்யுள்

மிடியுடைய நினதுபழ வினைகிழிய முனைகிழிய
மிகைகிழிய வசுரனொலியா
மிடிகிழிய முடிகிழிய மிடறணியு மணிகிழிய
விணையிலக வலிகிழியமா

மடிகிழிய நடிகிழிய வகடுமுது கிடைகிழிய
 மதிகிழிய விதிகிழியவோ
 டடியொடுயி ரதுகிழிய நொடியிலெழு தருமொரயி
 லரையனடி நாடுமனமே.

மடிஉடைய நினது பழ வினை கீழிய முனை கீழிய
 மிகை கீழிய அசுரன் ஒலியாம்
 இடி கீழிய முடி கீழிய மீடறு அணியும் அணி கீழிய
 இணையில் அக வலி கீழிய மா
 மடி கீழிய நடி கீழிய அகடு முதுகு இடை கீழிய
 மதி கீழிய விதி கீழிய ஒடு
 அடியொடு உயிரது கீழிய நொடியில் எழுதரும் ஒர் அயில்
 அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! துன்பமுடைய உனது பழவினையான சஞ்சித கன்மம்
 ஒழியவும், செருக்கு ஒழியவும், குற்றம் ஒழியவும், அசுரன் ஒலியாகும்
 இடி ஒழியவும், முடி சிதறவும், கழுத்து அணிகலன் ஒழியவும்,
 இணையில்லாத வலிமை ஒழியவும், பெரிய வயிறு கிழியவும்,
 நாடிகள் கிழியவும், வயிறு, முதுகு, இடை ஆகியவை கிழியவும்,
 சிற்றறிவு கிழியவும், ஊழ்வினை கிழியவும், ஓடும் அடியோடு உயிர்
 ஒழியவும், ஆக ஒரு நொடியில் புறப்பட்டுவரும் வேற்படை
 தாங்கிய அரசன் முருகன் திருவடியை நாடுவாயாக! 7

தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனததன

தனதனதன தானதனனா

வழிவிட்டு விகவத்தி லுழனிற்ரு ஞளபெரிய
 மருளிரிய மாதவமிலார்
 மொழிபற்றி மருவுற்ற பவமற்று ளலைவுபடு
 முரணிரிய வாதைமிகவீ
 கழிவற்று வரவற்று நிலைநிற்க வருணகிரி
 கவியணிய வாவியணிதே
 அழிவற்ற பரனொப்பி றுடிகொட்டு முருகனயி
 லரையனடி நாடுமனமே.

7. நாடி - "நடி" எனக் குறுகிற்று.

8. உழல் நிற்குள் - உளபெரிய மருள் = மனமே! உழல்கின்ற உனக்குள்ளே உள்ள பெரிய மயக்கம்.

வழிவிட்டு வீசுவத்தில் உழல் நிற்குள் உள பெரிய
 மருள் இரிய மாதவம் இலார்
 மொழிபற்றி மருவுற்ற பவம் அற்று உள் அலைவு படு
 முரண் இரிய வாதை மிக வீ
 கழிவு அற்று வரவு அற்று நிலைநிற்க அருணகிரி
 கவி அணிய அவாவி அணிதே
 அழிவுஅற்ற பரன் ஒப்பில் துடி கொட்டு முருகன் அயில்
 அரையன் அடி நாடு மனமே.

மனமே! நல்ல வழியை விட்டுவிட்டு இப்பிரபஞ்சத்தில்
 உழலுகின்ற உனக்குள்ளே உள்ள பெரிய மயக்கம் ஒழியப்
 பெருந்தவம் இல்லாதவர் உரைகளைப் பற்றிக்கொண்டு, அதனால்
 சேரும் பிறப்பு அற்று உள்ளே வருத்தும் பகை ஒழியத் துன்பத்தை
 மிகவும் தரும் இறப்பற்றுப் பிறப்பற்று நிலையாகவிருக்க,
 அருணகிரிநாதர் கவிமாலைகளை அணிந்துகொள்ள அவாக்கொண்டு
 அணிந்த கடவுள், அழிவில்லாத பரன், ஒப்பில்லாத உடுக்கையைக்
 கொட்டும் முருகன், வேற்படை தாங்கும் அரசன், திருவடியை
 நாடுவாயாக!

